

<p>disputants- חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>key-מקרא:</p>	<p>statement- מימרא</p> <p>challenge- קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer- תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
--	---

Talmud Navigator

כתובות-מציאת האשה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
האחין ששיעבדו, מהו?	תלה ליה רב לרבי ביני חטי:											⊠
מכרו או משכנו?	הוה יתיב ר' חייא קמיה, אמר ליה:											⊠
מאי נפקא מינה? בין מכרו בין שמשכנו, מוציאין לפרנסה ואין מוציאין למוזנות.	אמר ליה: [רבי]											⊠
ורב, אי מכרו קמבעיא ליה, נכתוב ליה מכתב אי משכנו קא מיבעיא ליה, נכתוב ליה משכנו												⊠
רב תרוייהו קמבעיא ליה, וסבר: אי כתיבנא ליה מכרו, הא ניחא אי שלח לי דמוציאין - כל שכן משכנו, אי שלח לי אין מוציאין - אכתי משכנו קמבעיא לי אי כתיבנא ליה משכנו, אי שלח לי דאין מוציאין - כל שכן מכרו, אי שלח לי מוציאין - אכתי מכרו קא מיבעיא לי, אכתוב ליה שיעבדו, דמשמע הכי ומשמע הכי.												⊠
אחד זה ואחד זה אין מוציאין.	רבי יוחנן:											⊠
לרבי יוחנן לא שמיע ליה הא דרבי, ואי שמיע ליה הוה מקבל ליה, או דלמא שמיע ליה ולא מקבל ליה?	איבעיא להו:											⊠
מי שמת והניח שתי בנות ובן, וקדמה הראשונה ונטלה עישור נכסים, ולא הספיקה שניה לגבות עד שמת הבן, אמר ר' יוחנן: שניה ויתרה	ת"ש, דאתמר: [רבי יוחנן]											⊠
גדולה מזו אמרו: מוציאין לפרנסה ואין מוציאין למוזנות, ואת אמרת: שניה ויתרה	רבי חנינא:											⊠
ואם איתא, נימא ליה: מאן אמרה?												⊠
ודלמא לעולם לא שמיע ליה, וכי שמיע ליה קביל, ושאני התם, דאיכא רווח ביתא.												⊠
אלא מעתה, אשכחא מציאה בעלמא, דאיכא רווח ביתא, הכי נמי דלא יהיבין לה עישור נכסים?	רב ימר לרב אשי:											⊠
אנא רווח ביתא מהני נכסי קאמינא.	אמר ליה: [רב אשי]											⊠
בת - יורשת הויא.	אמימר:											⊠
אילו בעי לסלוקה בזווי, הכי נמי דלא מצי לסלוקה?	רב אשי לאמימר:											⊠
אין.	אמר ליה: [אמימר]											⊠
אי בעי לסלוקה בחדא ארעא, הכי נמי דלא מצי מסלק לה?	[רב אשי]											⊠
אין.	אמר ליה: [אמימר]											⊠
בת - בעלת חוב הויא.	רב אשי:											⊠
ואף אמימר הדר ביה												⊠
הוה קאימנא קמיה דאמימר, ואתאי האי איתתא לקמיה דהוה קא בעיא עישור נכסים, וחזיתה לדעתיה דאי בעי לסלוקה בזווי הוי מסלק לה, דשמעי מאחי דהוה קאמרי לה: אילו הוה לן זווי סליקנא בזווי, ואישתיק ולא אמר להו ולא מידי.	דאמר רב מניומי בריה דרב ניהומי:											⊠
והשתא דאמרת: בעלת חוב הויא, דאבא או דאחי?												⊠
למאי נפקא מינה?												⊠
למיגבא לבינונית שלא בשבועה וויבורית בשבועה												⊠
מאי?												⊠
דרבינא אגביה לברתיה דרב אשי מר בריה דרב אשי בינונית ושלא בשבועה, מבריה דרב סמא בריה דרב אשי - זבורית בשבועה.	תא שמע:											⊠
כי אתיא הא איתתא לקמך, אגבה עישור נכסים אפילו מאיצטרובלא.	שלח ליה רב נחמיה בריה דרב יוסף לרבה בר רב הונא זוטא מנהרדעא:											⊠
כי הוינן בי רב כהנא, הוה מגבינן אפילו מעמלא דביתי.	רב אשי:											⊠
הונא חברין שלם, כי אתיא הא איתתא לקמך, אגבה עישור נכסי.	שלח ליה רב ענן לרב הונא:											⊠

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מיבאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

כתובות-מציאת האשה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ
היה יתיב רב ששת קמיה														ט:ט
זיל אימא ליה, ובשמתא יהא מאן דלא אמר ליה: ענן, ענן, ממקרקעי או ממטלטלי? ומאן יתיב בי מרוזחא ברישא?	אמר ליה: [רב הונא]													ט:ט
מר רבה, ורב הונא רביה דרבה, ושמותי שמית מאן דלא אמר ליה, ואי לאו דשמית לא היה קאמינא: ענן, ענן, ממקרקעי או ממטלטלי? ומאן יתיב בי מרוזחא ברישא?	אזל רב ששת לקמיה דרב ענן, אמר ליה:													ט:ט
חזי מר היכי שלח לי רב הונא ענן ענן ועוד, מרוזחא דשלח לי לא ידענא מאי ניהן	אזל רב ענן לקמיה דמר עוקבא, א"ל:													ט:ט
אימא לי איזי גופא דעובדא היכי הוה	א"ל: [מר עוקבא]													ט:ט
הכי והכי הוה מעשה.	א"ל: [רב ענן]													ט:ט
גברא דלא ידע מאי ניהו מרוזחא, שלח ליה לרב הונא הונא חברין?	א"ל: [מר עוקבא]													ט:ט
מאי מרוזחא?														ט:ט
אבל, דכתיב: (ירמיהו ט"ז) כה אמר ה' אל תבא בית מרוזח וגו'.														ט:ט
מנין לאבל שמיסב בראש? שנאמר (איוב כ"ט) אבחר דרכם ואשב ראש ואשכון כמלך בגדוד כאשר אבלים ינחם.	רבי אבהו:													ט:ט
ינחם אחרים משמע														ט:ט
ינחם כתיב.	רב נחמן בר יצחק:													ט:ט
מהכא: (עמוס ו) וסר מרוזח סרוזחם, מר וזח נעשה שר לסרוזחם.	מר זוטרא:													ט:ט
הלכתא: ממקרקעי ולא ממטלטלי, בין למזוני, בין לכתובה, בין לפרנסה.	רבא:													ט:ט
המשליש מעות לבתו, והיא אומרת נאמן בעלי עלי, יעשה השליש מה שהושלש בידו, דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]													ט:ט
וכי אינה אלא שדה והיא רוצה למוכרה, הרי היא מכורה מעכשיו.	רבי יוסי:													ט:ט
בד"א - בגדולה, אבל בקטנה - אין מעשה קטנה כלום.														ט:ט
המשליש מעות לחתנו ליקח מהן שדה לבתו, והיא אומרת ניתנו לבעלי, מן הנשואין - הרשות בידה, מן האירוסין - יעשה השליש מה שהושלש בידו, דברי רבי מאיר	ת"ר: [רבי מאיר]													ט:ט
הגדולה, בין מן הנשואין ובין מן האירוסין - הרשות בידה, קטנה, בין מן הנשואין בין מן האירוסין - יעשה השליש מה שהושלש בידו.	רבי יוסי													ט:ט
מאי בינייהו?														ט:ט
אילימא קטנה מן הנשואין איכא בינייהו, דרבי מאיר סבר הרשות בידה, ואתא רבי יוסי למימר: אפילו מן הנשואין נמי, גדולה אין, קטנה לא														ט:ט
אבל בקטנה - אין מעשה קטנה כלום	אימא סיפא:													ט:ט
הא מאן קתני לה?														ט:ט
אילימא רבי יוסי														ט:ט
הא מרישא שמעת מינה														ט:ט
וכי אינה אלא שדה והיא רוצה למוכרה, הרי היא מכורה מעכשיו	דאמר רבי יוסי:													ט:ט
גדולה דבת זביני - אין, קטנה דלאו בת זביני היא - לא														ט:ט
אלא רבי מאיר היא, וחסורי מיחסרא														ט:ט
יעשה השליש מה שהושלש בידו כמה דברים אמורים - מן האירוסין, אבל מן הנשואין - הרשות בידה כמה דברים אמורים - בגדולה, אבל בקטנה - אין מעשה קטנה כלום	והכי קתני:													ט:ט
אלא גדולה מן האירוסין איכא בינייהו.														ט:ט

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

כתובות-מציאת האשה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הלכה כרבי יוסי.	איתמר, רב יהודה אמר שמואל:										◆	◆	סט:
הלכה כרבי מאיר.	רבא אמר רב נחמן:										◆	◆	סט:
אילפא תלא נפשיה באיסקריא דמכותא, אמר: איכא דאתי דאמר לי מילתא דבי רבי חייא ורבי אושעיא ולא פשיטנא ליה ממתניתין, נפילא מאסקריא וטבענא	[אילפא]											○	סט:
האומר תנו שקל לבני בשבת, וראוין ליתן להם סלע - נותנין להם סלע, ואם אמר אל תתנו להם אלא שקל - אין נותנין להם אלא שקל, ואם אמר אם מתו יירשו אחרים תחתייהם, בין שאמר תנו בין שאמר אל תתנו - אין נותנים להם אלא שקל	אתא ההוא סבא תנא ליה:										■	^	סט:
הא מני?	אמר ליה: [ההוא סבא]											^	סט:
רבי מאיר היא	[אילפא]											!	ע.
מצוה לקיים דברי המת.	דאמר: [רבי מאיר]											!	ע.
הלכתא: בין שאמר תנו ובין שאמר אל תתנו - נותנין להם כל צורכם.	רב חסדא אמר מר עוקבא:											■	ע.
הא קיימא לן הלכה כרבי מאיר, דאמר: מצוה לקיים דברי המת												ז	ע.
ה"מ במילי אחרניתא, אבל בהא מינח ניהא ליה, והא דאמר הכי - לזרוזינהו הוא דאתא.												!	ע.
הפעוטות, מקהן מקה וממכרן מכר במטלטלים.	תנן התם:											■	ע.
לא שנו אלא שאין שם אפטרופוס, אבל יש שם אפטרופוס - אין מקהן מקה ואין ממכרן מכר.	רפרם:											■	ע.
ממאי?												ז	ע.
אין מעשה קטנה כלום.	מדקתני:											■	ע.
ודלמא היכא דאיכא שלישי שאני												ז	ע.
א"כ, ליתני: אבל בקטנה יעשה שלישי מה שהושלש בידו, מאי אין מעשה קטנה כלום? שמע מינה, אפילו בעלמא.												!	ע.
הדרן עלך מציאת האשה.													

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

כתובות-המדיר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
המדיר את אשתו מליהנות לו, עד ל' יום - יעמיד פרנס, יתר מיכן - יוציא ויתן כתובה	[ת"ק]											◆	■
בישראל, חדש אחד - יקיים, ושנים - יוציא ויתן כתובה, בכהן, שנים - יקיים, ושלשה - יוציא ויתן כתובה.	רבי יהודה:											◆	■
המדיר את אשתו שלא תטעום אחד מכל הפירות - יוציא ויתן כתובה	[ת"ק]											◆	■
בישראל, יום אחד - יקיים, שנים - יוציא ויתן כתובה, ובכהן, שנים - יקיים, שלשה - יוציא ויתן כתובה.	רבי יהודה:											◆	■
המדיר את אשתו שלא תתקשט באחד מכל המינין - יוציא ויתן כתובה	[ת"ק]											◆	■
בעניות - שלא נתן קצבה, ובעשירות - שלשים יום.	רבי יוסי:											◆	■
וכיון דמשועבד לה היכי מצי מדיר לה? כל כמיניה דמפקע לה לשיעבודה?												◆	◇
קונם שאיני עושה לפיך - אינו צריך להפר	והתנן:											■	◇
אלמא כיון דמשועבד ליה - לאו כל כמיניה דמפקע ליה לשיעבודה, הכא נמי כיון דמשועבד לה - לאו כל כמיניה דמפקע לה לשיעבודה												◇	◇
אלא, מתוך שיכול לומר לה צאי מעשה ידיך במזונותיך, נעשה כאומר לה צאי מעשה ידיך במזונותיך.												!	◇
ואם איתא להא דרב הונא אמר רב												◇	◇
יכולה אשה שתאמר לבעלה איני ניזונת ואיני עושה	דא"ר הונא אמר רב:											■	◇
קונם שאני עושה לפיך אמאי אינו צריך להפר? לימא: מתוך שיכולה לומר איני ניזונת ואיני עושה, נעשה כמי שאומרת לו איני ניזונת ואיני עושה:												◇	◇
אלא, לא תימא נעשה - אלא באומר לה צאי מעשה ידיך במזונותיך.												!	◇
אי הכי, פרנס למה לה?												◇	◇
בדלא ספקה.												!	
אי בדלא ספקה, הדר קושין לדוכתיה												◇	◇
במספקת לדברים גדולים, ואינה מספקת לדברים קטנים.	רב אשי:											!	◇
הני דברים קטנים היכי דמי?												^	
אי דרגילה בהו												!	
הא רגילה בהן												◇	
ואי לא רגילה בהו												!	
פרנס למה לה?												◇	
לא צריכא, דרגילה בבית נשא וקא מגלגלא בהדיה, דאמרה ליה: עד האידינא דלא אדרתן גלגילנא בהדך, השתא דאדרתן לא מצינא דאיגלגל בהדך.												!	◇
ומאי שנא עד ל' יום?												◇	◇
עד ל' יום - לא שמעי בה אינשי ולא זילא בה מילתא, טפי - שמעי בה אינשי וזילא בה מילתא.												!	◇
איבעית אימא: שהדירה כשהיא ארוסה.												!	◇
ארוסה מי אית לה מזוני?												◇	
שהגיע זמן - ולא נשאו												!	
הגיע זמן ולא נשאו - אוכלות משלו ואוכלות בתרומה.	דתנן:											!	
ומאי שנא עד שלשים יום?												◇	
עד שלשים יום עביד שליח שליחותיה, טפי לא עביד שליח שליחותיה												!	◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

כתובות-המדיר		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
ואיבעית אימא: שהדירה כשהיא ארוסה ונישאת.												!	◇	ע.		
נישאת, הא סברה וקבלה												ז	◇	ע.		
דאמרה: כסבורה אני שאני יכולה לקבל, עכשיו אין אני יכולה לקבל.												!		ע.		
אימר דאמרינן הכי - גבי מומין, לענין מזוני מי אמרינן הכי?												ז		ע.		
אלא, מחזורתא כדשיננן מעיקרא.												!		ע.		
עד שלשים יום - יעמיד פרנס.														ע.		
ופרנס לאו שליחותיה קא עביד?													ז	ע.		
באומר כל הזן אינו מפסיד.	רב הונא:												!	◇	ע.	
וכי אמר הכי לאו שליחותיה קעביד?													ז	ע.		
מי שהיה מושלך בבור, ואמר כל השומע קולו יכתוב גט לאשתו - הרי אלו יכתבו ויתנו	והתנן:												ז	◇	ע.	
הכי השתא, התם קאמר יכתוב, הכא מי קאמר יזון? כל הזן קאמר.													!	◇	ע.	
בדליקה התיירו לומר כל המכבה אינו מפסיד	והא אמר ר' אמי:												ז	◇	ע.	
בדליקה למעוטי מאי? לאו למעוטי כי האי גוונא													ז		ע.	
לא, למעוטי שאר איסורים דשבת.													!	◇	ע.	
המודר הנאה מחבירו ואין לו מה יאכל, ילך אצל חנוני הרגיל אצלו ויאמר לו איש פלוני מודר הנאה ממני ואיני יודע מה אעשה לו, הוא נותן לו ובא ונטל מזה	מתיר רבה:												ז	◇	ע.	
הכי הוא דשרי, אבל כל הזן אינו מפסיד לא													ז		ע.	
לא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא כל הזן אינו מפסיד דלעלמא קאמר, אבל האי כיון דרגיל אצלו וקאזיל קאמר ליה, כמאן דאמר ליה זיל הב ליה את דמי, קמ"ל.													!	◇	ע.	
המודר הנאה מחבירו ואין לו מה יאכל, הולך אצל חנוני הרגיל אצלו ואומר לו איש פלוני מודר הנאה ממני ואיני יודע מה אעשה לו, הוא נותן לו ובא ונטל מזה. ביתו לבנות, וגדירו לגדור, ושדהו לקצור, הולך אצל פועלין הרגילין אצלו ואומר להן איש פלוני מודר הנאה ממני ואיני יודע מה אעשה לו, הן עושין עמו ובאין ונטלים שכרן מזה. היו מהלכין בדרך ואין עמו מה יאכל, נותן לאחר לשום מתנה, והלה נוטל ואוכל ומותר, ואם אין שם אחר - מניח על גבי הסלע או על גבי הגדר ואומר הרי הן מופקרין לכל מי שיחפוץ, והלה נוטל ואוכל ומותר.	גופא: [ת"ק]												!	◇	ע.	
אוסר.	רבי יוסי:												!	◇	ע.	
מ"ט דר' יוסי? גזירה משום מעשה דבית חורון.	רבא:													◇	ע.	
בישראל, חדש אחד וכו'.	רבי יהודה:														ע.א.	
היינו ת"ק														ז	ע.א.	
כהנת אתא לאשמועינן	אביי:													!	◇	ע.א.
חדש מלא וחדש חסר איכא בינייהו.	רבא:													!	◇	ע.א.
לא שנו אלא במפרש, אבל בסתם - יוציא לאלתר ויתן כתובה	רב:													!	◇	ע.א.
אפילו בסתם - לא יוציא, שמא ימצא פתח לנדון.	שמואל:													!	◇	ע.א.
והא איפלגו ביה חדא זימנא														ז	ע.א.	
המדיר את אשתו מתשמיש המטה, ב"ש אומרים: שתי שבתות	דתנן: [בית שמאי]													!	◇	ע.א.
שבת אחת	בית הלל:													!	◇	ע.א.
מחלוקת - במפרש, אבל בסתם - יוציא לאלתר ויתן כתובה	ואמר רב:													!	◇	ע.א.
אפי' בסתם נמי - לא יוציא, שמא ימצא פתח לנדון	ושמואל אמר:													!	◇	ע.א.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

כתובות-המדיר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
צריכא, דאי איתמר בההיא, בההיא קאמר רב, משום דלא אפשר בפרנס, אבל בהא דאפשר בפרנס - אימא מודה ליה לשמואל ואי אתמר בהא, בהא קאמר שמואל, משום דאפשר בפרנס, אבל בההיא - אימא מודה ליה לרב, צריכא.											!	◇
המדיר את אשתו שלא תטעום אחד מכל הפירות - יוציא ויתן כתובה	תנן:										?	◇
בשלמא לרב - כאן בסתם, כאן במפרש, אלא לשמואל קשיא											?	
הכא במאי עסקינן - כגון שנדרה היא וקיים לה איהו											!	◇
הוא נותן אצבע בין שיניה.	וקסבר ר"מ:										!	◇
וסבר רבי מאיר הוא נותן אצבע בין שיניה?											?	
האשה שנדרה בזויר, ושמע בעלה ולא הפר לה, רבי מאיר ורבי יהודה אומרים: היא נתנה אצבע בין שיניה, לפיכך אם רצה הבעל להפר - יפר, ואם אמר אי אפשרי באשה נדרנית - תצא שלא בכתובה	והתניא: [רבי מאיר ורבי יהודה]										?	◇
הוא נותן אצבע בין שיניה, לפיכך אם רצה הבעל להפר - יפר, ואם אמר אי אפשרי באשה נדרנית - יוציא ויתן כתובה	רבי יוסי ורבי אלעזר:										?	◇
איפוך, ר"מ ורבי יהודה אומרים: הוא נותן, רבי יוסי ורבי אלעזר אומרים: היא נתנה.											!	◇
וסבר רבי יוסי היא נתנה?											?	
בעניות - שלא נתן קצבה	והתנן, רבי יוסי:										?	◇
אימא, רבי מאיר ורבי יוסי אומרים: הוא נותן, רבי יהודה ורבי אלעזר אומרים: היא נתנה.											!	◇
וסבר רבי יהודה היא נתנה?											?	
בישראל, יום אחד - יקיים	והתנן, רבי יהודה:										?	◇
אימא, רבי מאיר ורבי יהודה ורבי יוסי אומרים: הוא נותן, ורבי אלעזר אומר: היא נתנה											!	◇
ואם תמצא לומר זוגי זוגי קתני, אימא, רבי מאיר ורבי אלעזר אומרים: היא נתנה, רבי יהודה ורבי יוסי אומרים: הוא נותן, והא סתמא דלא כרבי מאיר.											!	◇
וסבר רבי יוסי בעניות - שלא נתן קצבה, אלמא בעל מצי מיפר											?	
אלו דברים שהבעל מיפר, דברים שיש בהן עינוי נפש: אם ארחץ אם לא ארחץ, אם אתקשט אם לא אתקשט	ורמינהו: [ת"ק]										?	◇
אין אלו נדרי עינוי נפש, ואלו הן נדרי עינוי נפש: שלא אוכל בשר, ושלא אשתה יין, ושלא אתקשט בבגדי צבעונין	רבי יוסי:										?	◇
הכא במאי עסקינן - בדברים שבינו לבינה.											!	◇
הניחא למ"ד דברים שבינו לבינה הבעל מיפר, אלא למ"ד אין הבעל מיפר, מאי איכא למימר?											?	◇
דברים שבינו לבינה - רב הונא אמר: הבעל מיפר	דאתמר: [רב הונא]										?	◇
אין הבעל מיפר, שלא מצינו שועל שמת בעפר פיך	רב אדא בר אבהו:										?	◇
אלא הכא במאי עסקינן - כגון דתליניהו לקישוטיה בתשמיש המטה, דאמרה יאסר הנאת תשמישך עלי אם אתקשט כדאמר רב כהנא											!	◇
הנאת תשמישי עליך - כופה ומשמתו, הנאת תשמישך עלי - יפר, לפי שאין מאכילין לאדם דבר האסור לו.	דאמר רב כהנא:										!	◇
ולא תתקשט ולא תאסך											?	
אם כן, קרו לה מנוולת.											!	
ותתקשט ותאסך, אי לב"ש שתי שבתות, אי לבית הלל שבת אחת											?	◇
הני מילי היכא דאדרה איהו, דסברה: מירתח רתח עילוואי והשתא מותיב דעתיה, אבל הכא דנדרה איהו ושתיק לה, סברה: מדאשתק, מיסנא הוא דסני לי.											!	◇

◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

כתובות-המדיר		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
בעניות - שלא נתן קצבה.	רבי יוסי:													■
וכמה קצבה?														▲
י"ב חדש	רב יהודה אמר שמואל:												!	◇
עשר שנים	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:												!	◇
רגל, שכן בנות ישראל מתקשות ברגל.	רב חסדא אמר אבימי:												!	◇
ובעשירות - ל' יום.														■
מאי שנא ל' יום?														?
שכן אשה חשובה נהנית מריח קשוחיה ל' יום.	אביי:												!	◇
המדיר את אשתו שלא תלך לבית אביה, בזמן שהוא עמה בעיר, חודש אחד - יקיים, שנים - יוציא ויתן כתובה ובזמן שהוא בעיר אחרת, רגל אחד - יקיים, שלשה - יוציא ויתן כתובה.														■
המדיר את אשתו שלא תלך לבית האבל או לבית המשתה - יוציא ויתן כתובה, מפני שנועל בפניה, ואם היה טוען משום דבר אחר - רשאי.														■
אמר לה ע"מ שתאמרי לפלוני מה שאמרת לי או מה שאמרת לי, או שתהא ממלאה ומערה לאשפה - יוציא ויתן כתובה.														■
הא גופא קשיא, אמרת: רגל אחד - יקיים, הא שנים - יוציא ויתן כתובה, אימא סיפא: שלשה - יוציא ויתן כתובה, הא שנים - יקיים														?
סיפא אתאן לכהנת, ורבי יהודה היא.	אביי:												!	◇
לא קשיא: כאן ברדופה, כאן בשאינה רדופה.	רבה בר עולא:												!	◇
(שיר השירים ה') אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום - אמר רבי יוחנן: ככלה שנמצאת שלמה בבית חמיה, ורדופה לילך ולהגיד שבה בבית אביה.	[רבי יוחנן]												■	
(הושע ב') והיה ביום ההוא נאום ה' תקראי אישי ולא תקראי לי עוד בעלי - אמר רבי יוחנן: ככלה בבית חמיה ולא ככלה בבית אביה.	[רבי יוחנן]												■	
המדיר את אשתו וכו'.														■
בשלמא לבית המשתה - איכא נועל בפניה, אלא לבית האבל - מאי נועל בפניה איכא?														?
למחר היא מתה, ואין כל בריה סופדה.	תנא:												!	◇
אין כל בריה סופנה.	ואיכא דאמרי:												!	◇
מאי דכתיב: (קהלת ז') טוב ללכת אל בית אבל מלכת אל בית משתה באשר הוא סוף כל האדם והחי יתן אל לבו, מאי והחי יתן אל לבו? דברים של מיתה, דספד - יספדוניה, דקבר - יקברוניה, דידל - ידלוניה, דלואי - ילווניה, דטען - יטענוניה.	תניא: היה ר' מאיר אומר:												■	
ואם היה טוען משום דבר אחר - רשאי.														■
מאי דבר אחר?														▲
משום בני אדם פרוצין שמצויין שם.	רב יהודה אמר שמואל:												!	◇
לא אמרן אלא דאיתחזק, אבל לא איתחזק - לא כל כמיניה.	רב אשי:												!	◇
ואם אמר לה ע"מ שתאמרי.														■
ותימא														?
דברים של קלון.	רב יהודה אמר שמואל:												!	◇
או שתהא ממלאה ומערה לאשפה.														■
ותיעביד														?

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

כתובות-המדיר		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ	
שתמלא ונופצת.	רב יהודה אמר שמואל:													!	◇
שתמלא עשרה כדי מים ותערה לאשפה.	במתניתא תנא:													!	◇
בשלמא לשמואל, משום הכי יוציא ויתן כתובה, אלא למתניתא, מאי נפקא לה מינה? תיעביך														!	◇
מפני שנראית כשוטה.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:													!	◇
המדיר את אשתו שלא תשאל ושלא תשאל נפה וכברה וריחים ותנור - יוציא ויתן כתובה, שמיאיה שם רע בשכינותיה.	רב כהנא:													!	◇
המדיר את אשתו שלא תשאל ושלא תשאל נפה וכברה וריחים ותנור - יוציא ויתן כתובה, מפני שמיאיה שם רע בשכינותיה וכן היא שנדרה שלא תשאל ושלא תשאל נפה וכברה וריחים ותנור, ושלא תארוג בגדים נאים לבניו - תצא שלא בכתובה, מפני שמיאיתו שם רע בשכיניו.	תניא נמי הכי:													!	◇
ואלו יוצאות שלא בכתובה: העוברת על דת משה ויהודית.														!	◇
ואיזו היא דת משה? מאכילתו שאינו מעושר, ומשמשו נדה, ולא קוצה לה חלה, ונודרת ואינה מקיימת.														!	◇
ואיזוהי דת יהודית? יוצאה וראשה פרוע, וטווה בשוק, ומדברת עם כל אדם.														!	◇
אף המקללת יולדיו בפניו.	אבא שאול:													!	◇
אף הקולנית. ואיזוהי קולנית? לכשהיא מדברת בתוך ביתה ושכיניה שומעין קולה.	רבי טרפון:													!	◇
מאכילתו שאינו מעושר.														!	◇
היכי דמי?														!	◇
אי דידיע														!	◇
נפרוש														!	◇
אי דלא ידע														!	◇
מנא ידע?														!	◇
לא צריכא. דאמרה ליה פלוני כהן תיקן לי את הכרי, ואזיל שייליה ואשתכח שיקרא.														!	◇
ומשמשו נדה.														!	◇
היכי דמי?														!	◇
אי דידיע בה														!	◇
נפרוש														!	◇
אי דלא ידע														!	◇
נסמוך עילוה														!	◇
מנין לנדה שסופרת לעצמה? שנאמר: (ויקרא ט"ו) וספרה לה שבעת ימים, לה - לעצמה	דא"ר חיננא בר כהנא אמר שמואל:													!	◇
לא צריכא, דאמרה ליה פלוני חכם טיהר לי את הדם, ואזיל שייליה ואשתכח שיקרא.														!	◇
ואיבעית אימא: כדרב יהודה														!	◇
הוחזקה נדה בשכינותיה, בעלה לוקה עליה משום נדה.	דאמר רב יהודה:													!	◇
ולא קוצה לה חלה.														!	◇
היכי דמי?														!	◇
אי דידיע														!	◇
נפרוש														!	◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

כתובות-המדיר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אי דלא ידע												!	עב.
מנא ידע?												?	עב.
לא צריכא, דאמרה ליה פלוני גבל תיקן לי את העיסה, ואזיל שייליה ואשתכח שיקרא.												!	עב.
ונודרת ואינה מקיימת.												!	עב.
בעון נדרים בנינים מתיים, שנאמר: (קהלת ה') אל תתן את פיך לחטיא את בשרך וגו', ואיזו הן מעשה ידיו של אדם? הוי אומר בניו ובנותיו.	דאמר מר:											!	עב.
מהכא: (ירמיהו ה') לשוא הכיתי את בניכם, לשוא - על עסקי שוא.	רב נחמן:											!	עב.
כל היודע באשתו שנודרת ואינה מקיימת - יחזור וידרנה.	תניא, היה ר"מ אומר:											!	עב.
ידרנה, במאי מתקן לה?												!	עב.
אלא יחזור ויקניטנה, כדי שתדור בפניו ויפר לה	[רבי מאיר]											!	עב.
אין אדם דר עם נחש בכפיפה.	אמרו לו:											!	עב.
כל היודע באשתו שאינה קוצה לו חלה - יחזור ויפריש אחריה	תניא, היה ר' יהודה אומר:											!	עב.
אין אדם דר עם נחש בכפיפה.	אמרו לו:											!	עב.
מאן דמתני לה אהא - כ"ש אהך, אבל מאן דמתני אהך - אבל הא זימנין דמקרי ואכיל.												!	עב.
ואיזוהי דת יהודית? יוצאה וראשה פרוע.												!	עב.
ראשה פרוע דאורייתא היא דכתיב: (במדבר ה') ופרע את ראש האשה												!	עב.
אזהרה לבנות ישראל שלא יצאו בפרוע ראש דאורייתא - קלתה שפיר דמי	ותנא דבי רבי ישמעאל:											!	עב.
דת יהודית - אפילו קלתה נמי אסור.												!	עב:
קלתה אין בה משום פרוע ראש.	רבי אסי אמר ר' יוחנן:											!	עב:
היכא? אילימא בשוק, דת יהודית היא ואלא בחצר, אם כן, לא הנחת בת לאברהם אבינו שיושבת תחת בעלה	הוי בה רבי זירא:											!	עב:
מחצר לחצר ודרך מבוי.	אביי, ואיתימא רב כהנא:											!	עב:
וטווה בשוק.												!	עב:
במראה זרועותיה לבני אדם.	רב יהודה אמר שמואל:											!	עב:
בטווה ורד כנגד פניה.	רב חסדא אמר אבימי:											!	עב:
ומדברת עם כל אדם.												!	עב:
במשחקת עם בחורים.	רב יהודה אמר שמואל:											!	עב:
זימנא חדא הוה קאזילנא בתריה דרב עוקבא, חזיתיה להיאי ערביא דהוה יתבה קא שדיא פילכה וטווה ורד כנגד פניה, כיון דחזיתין פסיקתיה לפילכה שדיתיה, אמרה לי: עולם, הב לי פלך, אמר בה רב עוקבא מילתא.	רבה בר בר חנה:											!	עב:
מאי אמר בה?												!	עב:
טווה בשוק אמר בה	רבינא:											!	עב:
מדברת עם כל אדם אמר בה.	רבנן:											!	עב:
אף המקללת יולדיו בפניו.	אבא שאול:											!	עב:
במקללת יולדיו בפני מולדיו, וסימניך: (בראשית מ"ח) אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי.	רב יהודה אמר שמואל:											!	עב:
דאמרה ליה ניכליה אריא לסבא באפי בריה.	רבה:											!	עב:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

כתובות-המדיר		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ
אף הקולנית.	רבי טרפון:													◊
מאי קולנית?														^
במשמעת קולה על עסקי תשמיש.	רב יהודה אמר שמואל:													◊
במשמשת בחצר זו ונשמע קולה בחצר אחרת.	במתניתא תנא:													◊
וניתנייה גבי מומין במתניתין														?
אלא, מחוורתא כדשנין מעיקרא.														!
המקדש את האשה על מנת שאין עליה נדרים, ונמצאו עליה נדרים - אינה מקודשת														■
כנסה סתם, ונמצאו עליה נדרים - תצא שלא בכתובה.														■
על מנת שאין בה מומין, ונמצאו בה מומין - אינה מקודשת														■
כנסה סתם, ונמצאו בה מומין - תצא שלא בכתובה.														■
כל המומין הפוסלין בכהנים - פוסלין בנשים.														■
ותנן נמי גבי קדושין כי האי גוונא														?
הכא כתובות איצטריכא ליה - תנא קדושין אטו כתובות, התם קדושין אצטריכא ליה - תנא כתובות אטו קדושין.														◊
באלו נדרים אמרו: שלא תאכל בשר, ושלא תשתה יין, ושלא תתקשט בבגדי צבעונים.	רבי יוחנן משום ר"ש בן יהוצדק:													◊
באלו נדרים אמרו, דברים שיש בהן עינוי נפש: שלא תאכל בשר, ושלא תשתה יין, ושלא תתקשט בבגדי צבעונים.	תניא נמי הכי:													■
אהייא?	הוי בה רב פפא:													^
אילימא ארישא														!
כיון דקא קפיד - אפילו כל מילי נמי														?
אלא אסיפא.	[רב פפא]													◊
לעולם ארישא, ומידי דקפדי בה אינשי - הוה קפדיה קפידא, מידי דלא קפדי בה אינשי - לא הוי קפדיה קפידא.	רב אשי:													◊
קידשה על תנאי וכנסה סתם, רב אמר: צריכה הימנו גט	איתמר: [רב]													◊
אינה צריכה הימנו גט.	שמואל:													◊
לא תימא טעמיה דרב, כיון שכנסה סתם אחולי אחליה לתנאי, אלא טעמא דרב, לפי שאין אדם עושה בעילתו בעילת זנות.	אביי:													◊
הא פליגי בה חזא זימנא														?
קטנה שלא מיאנה והגדילה, עמדה ונישאת - רב אמר: אין צריכה גט משני	דאתמר: [רב]													◊
צריכה גט משני	שמואל:													◊
צריכא, דאי אתמר בההיא, בההיא קאמר רב - משום דליכא תנאה, אבל בהא דאיכא תנאה - אימא מודי ליה לשמואל ואי אתמר בהא, בהא קאמר שמואל, אבל בהך אימא מודי ליה לרב, צריכא.														◊
כנסה סתם, ונמצאו עליה נדרים - תצא שלא בכתובה	תנן:													◊
כתובה הוא דלא בעיא, הא גיטא בעיא														◊
מאי לאו קידשה על תנאי וכנסה סתם, תיובתא דשמואל														?
לא, קידשה סתם וכנסה סתם. אבל קידשה על תנאי וכנסה סתם, הכי נמי דלא בעיא גיטא														◊

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

כתובות-המדיר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אדנתי: המקדש את האשה על מנת שאין עליה נדרים, ונמצאו עליה נדרים - אינה מקודשת, ליתני: כנסה סתם, ונמצאו עליה נדרים - אינה מקודשת, וכל שכן הא												עג
הכי נמי קאמר: המקדש את האשה על מנת שאין עליה נדרים ונמצאו עליה נדרים - אינה מקודשת, קידשה סתם ונמצאו עליה נדרים ונמצאו עליה נדרים, כתובה הוא דלא בעיא, הא גיטא בעיא.												עג
ומאי שנא כתובה דלא בעיא? דאמר אי אפשי באשה נדרנית, אי הכי, גט נמי לא תיבעי?												עג
צריכה גט מדבריהם.	רבה:											עג
צריכה גט מדבריהם.	וכן אמר רב חסדא:											עג
תנא ספוקי מספקא ליה, גבי ממונא לקולא, גבי איסורא לחומרא.	רבא:											עג
מחלוקת - בטעות שתי נשים, אבל בטעות אשה אחת - דברי הכל אין צריכה הימנו גט.	רבה:											עג
והא מתניתין דטעות אשה אחת היא, וקמתבין תיבתא מיניה	אביי:											עג
מחלוקת - בטעות אשה אחת כעין שתי נשים, אבל בטעות אשה אחת גרידתא - דברי הכל אינה צריכה הימנו גט.	אלא אי אתמר הכי אתמר, אמר רבה:											עג
קידשה בטעות ופחות משוה פרוטה, וכן קטן שקידש, אע"פ ששלה סבלונות לאחר מיכן - אינה מקודשת, שמחמת קדושתן הראשונים שלה, ואם בעלו - קנו	איתיביה אביי: [ת"ק]											עג
אם בעלו - לא קנו	ר' שמעון בן יהודה משום ר' ישמעאל											עג
והא הכא דטעות אשה אחת היא, ופליגי												עג
מאי לאו טעות נדרים, לא - טעות פחות משוה פרוטה.												עג
פחות משוה פרוטה בהדיא קתני לה: קידשה בטעות ופחות משוה פרוטה												עג
פרושי קא מפרש, קידשה בטעות כיצד? כגון שקידשה בפחות משוה פרוטה.												עג
במאי קא מפלגי?												עג
אדם יודע שאין קדושתו תופסין בפחות משוה פרוטה, וגמר ובעל לשם קדושתו	מר סבר: [ת"ק]											עג
אין אדם יודע שאין קדושתו תופסין בפחות משוה פרוטה, וכי קא בעל - אדעתא דקדושתו הראשונים בעל.	ומר סבר: [ר' ישמעאל]											עג
הריני בוועליך על מנת שירצה אבא, אע"פ שלא רצה האב - מקודשת	איתיביה: [ת"ק]											עג
רצה האב - מקודשת, לא רצה האב - אינה מקודשת	ר' שמעון בן יהודה אומר משום ר"ש:											עג
והא הכא דכי טעות אשה אחת דמי, ופליגי												עג
התם בהא קמפלגי												עג
על מנת שירצה האב - ע"מ שישתוק האב, והא שתיק ליה	מר סבר: [ת"ק]											עג
ע"מ שיאמר אבא הן, והא לא אמר אבא הן.	ומר סבר: [רבי שמעון]											עג
מודים חכמים לרבי אליעזר, בקטנה שהשיאה אביה ונתגרשה, והיא יתומה בחיי האב, והחזירה - שחולצת ולא מתיבמת, מפני שגירושיה גירושין גמורין, ואין חזרתה חזרה גמורה	איתיביה:											עג
במה דברים אמורים - שגירשה כשהיא קטנה והחזירה כשהיא קטנה, אבל גירשה כשהיא קטנה והחזירה כשהיא גדולה, או שהחזירה כשהיא קטנה וגדלה אצלו, ומת - או חולצת או מתיבמת	[חכמים]											עג
חולצת ולא מתיבמת	משום רבי אליעזר אמר:											עד.
והא הכא דכטעות אשה אחת דמי, ופליגי												עד.
התם נמי בהא קמפלגי												עד.
אדם יודע שאין קדושתו כולם, וגמר ובעל לשם קדושתו	מר סבר: [חכמים]											עד.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

כתובות-המדיר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אין אדם יודע שאין קידושי קטנה כלום, וכי קא בעל - אדעתא דקידושין הראשונים קא בעל.	זמר סבר: [רבי אלעזר]											◊
המקדש על תנאי ובעל - דברי הכל אינה צריכה הימנו גט.	אתמר נמי, אמר רב אחא בר יעקב אמר רבי יוחנן:											◊
חליצה מוטעת - כשירה	איתיביה רב אחא בריה דרב איקא בר אחתיה:											◊
איזו היא חליצה מוטעת?												◊
כל שאומר לו חלוץ לה ובכך אתה כונסה	ריש לקיש:											◊
אני שונה: בין שנתכוון הוא ולא נתכוונה היא, בין שנתכוונה היא ולא נתכוון הוא - חליצתה פסולה, עד שיתכוונו שניהם, ואת אמרת: חליצתה כשרה	רבי יוחנן:											◊
כל שאומר לו חלוץ לה על מנת שתתן לך מאתים זוז	אלא אמר רבי יוחנן:											◊
אלמא כיון דעבד מעשה אחולי אחליה לתנאיה, הכא נמי כיון דבעל אחולי אחליה לתנאיה												◊
בר בי רב, שפיר קא אמרת? מכדי כל תנאי מהיכא גמרינן? מתנאי בני גד ובני ראובן, תנאה דאפשר לקיומיה ע"י שליח כי התם - הוי תנאיה תנאה, דלא אפשר לקיומיה ע"י שליח כי התם - לא הוי תנאה.	א"ל: [רבה]											◊
והא ביאה, דלא אפשר לקיומיה ע"י שליח כי התם, וקא הוי תנאה												◊
התם משום דאיתקוש הוית להדדי.												◊
המקדש במלוה ובעל, על תנאי ובעל, בפחות משהו פרוטה ובעל - דברי הכל צריכה הימנו גט.	רב עולא בר אבא אמר עולא אמר רבי אלעזר:											◊
המקדש בפחות משהו פרוטה ובעל - צריכה הימנו גט, בהא הוא דלא טעי, אבל בהנך טעי.	רב יוסף בר אבא אמר רבי מנחם א"ר אמי:											◊
המקדש על תנאי ובעל - צריכה הימנו גט, זה היה מעשה, ולא היה כח בחכמים להוציאה בלא גט.	רב כהנא משמיה דעולא:											◊
לאפוקי מהאי תנא												◊
(במדבר ה') והיא לא נתפשה אסורה, הא נתפשה מותרת, ויש לך אחרת שאף על פי שלא נתפשה מותרת, ואיזו? זו שקידושיה קידושי טעות, שאפילו בנה מורכב על כתיפה - ממאנת והולכת לה.	דאמר רב יהודה אמר שמואל משום רבי ישמעאל:											◊
הלכה אצל חכם והתירה - מקודשת, אצל רופא וריפא אותה - אינה מקודשת מה בין חכם לרופא? חכם עוקר את הגדר מעיקרו, ורופא אינו מרפא אלא מכאן ולהבא.	תנו רבנן:											◊
אצל חכם והתירה, אצל רופא וריפא אותה - אינה מקודשת	והתניא:											◊
לא קשיא: הא רבי מאיר, הא רבי אלעזר	רבא:											◊
אדם רוצה שתתבזה אשתו בכית דין	הא ר"מ, דאמר:											◊
אין אדם רוצה שתתבזה אשתו בכ"ד.	הא ר"א, דאמר:											◊
מאי היא?												◊
המציאי את אשתו משום נדר - לא יחזיר, משום שם רע - לא יחזיר	דתנן:											◊
כל נדר שידעו בו רבים - לא יחזיר, לא ידעו בו רבים - יחזיר	רבי יהודה:											◊
כל נדר שצריך חקירת חכם - לא יחזיר, ושאינו צריך חקירת חכם - יחזיר	רבי מאיר:											◊
לא אסרו צריך אלא מפני שאינו צריך.	רבי אלעזר:											◊
מאי טעמא דרבי יהודה?												◊
דכתיב: (יהושע ט') ולא הכום בני ישראל כי נשבעו להם נשיאי העדה.												◊
וכמה רבים?												◊
שלשה, ימים - שנים רבים - שלשה.	רב נחמן בר יצחק:											◊
עשרה, עדה כתיב בהו.	רבי יצחק:											◊

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

כתובות-המדיר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כל נדר שצריך חקירת חכם - לא יחזיר	רבי מאיר:									◆		
לא אסרו צריך אלא מפני שאינו צריך.	רבי אלעזר:									◆		
במאי קמפלגי?										^		
אדם רוצה שתתבזה אשתו בב"ד	רבי מאיר סבר:									◆	!	◇
אין אדם רוצה שתתבזה אשתו בב"ד.	רבי אלעזר סבר:									◆	!	◇
הכא באשה חשובה עסקינן, דאמר לא ניהא לי דאיתסר בקרובותיה.	רבא:										!	◇
אבל הוא שהלך אצל חכם והתירו, אצל רופא וריפא אותו - מקודשת	אי הכי, סיפא דקתני:										ז	◇
ליתני אינה מקודשת, ולימא: הכא באדם חשוב עסקינן, דאמרה לא ניהא לי דאיתסר בקריביה											ז	
איהי בכל דהו ניהא לה, כדריש לקיש											!	◇
טב למיתב טן דו מלמיתב ארמלו.	דאמר ריש לקיש:										!	◇
דשומשמנא גברא, כורסיה בי חראתא רמי לה.	אביי:										■	
דנפסא גברא, תיקרייה בסיפי בבא ותיתיב.	רב פפא:										■	
דקלסא גברא, לא בעי טלפחי לקידרא.	רב אשי:										■	
וכולן מזנות ותולות בבעליהן.	תנא:										■	◇
כל מומין שפוסלין וכו'.												■
הוסיפו עליהן: זיעה, ושומא, וריח הפה.	תנא:											■
והני בכהני לא פסלי?												ז
הזקן, והחולה, והמזוהם	והתנן:											ז
מומין אלו, בין קבועין בין עוברין - פסולין באדם	ותנן:											ז
לא קשיא: כאן בזיעה עוברת, כאן בזיעה שאינה עוברת.	רבי יוסי בר' חנינא:										!	◇
זיעה אמזוהם קא רמית? התם גבי כהנים אפשר לעברה בקיוהא דחמרא, ומריח הפה נמי - אפשר דנקט פילפלא בפומיה ועביד עבודה, אבל גבי אשה לא אפשר.	רב אשי:										!	◇
האי שומא היכי דמיא?												^
אי דאית בה שער												!
הכא והכא פסלה												ז
אי דלא אית בה שער												!
אי שומא גדולה היא, הכא והכא פסלה אי שומא קטנה היא, הכא והכא לא פסלה												ז
שומא שיש בה שער - ה"ז מום, אין בה שער, גדולה - ה"ז מום, קטנה - אין זה מום	דתניא:											ז
ואיזוהי גדולה?												^
עד כאיסר האיטלקן	פירש רשב"ג											ז
בעומדת על פדתה.	ר יוסי בר' חנינא:											!
פדתה, ראה וניפייס הוא												ז
בעומדת לה תחת כפה של ראשה, וזימנין דמתחזיא וזימנין דלא מתחזיא.	רב פפא:											!
נשכה כלב ונעשה מקומו צלקת - הרי זה מום.	א"ר חסדא: הא מילתא מגברא רבה שמיע לי, ומנן? ר' שילא:											■

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

כתובות-המדיר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
קול עבה באשה - ה"ז מום, שנאמר: (שיר השירים ב') כי קולך ערב ומראך נאווה.	רב חסדא:											◊	עה.
בין דדי אשה טפח.	תני ר' נתן ביראה:											◊	עה.
טפח למעליותא	סבר רב אחא בריה דרבא קמיה דרב אשי למימר:											■	עה.
גבי מומין תניא.	א"ל רב אשי:									⚡			עה.
וכמה?												^	עה.
שליש אצבעות.	אביי:											!	עה.
כל אשה שדדיה גסין משל חברותיה - ה"ז מום.	תניא, ר' נתן:											◊	עה.
וכמה?												^	עה.
טפח.	רב מיישא בר בריה דרבי יהושע בן לוי משמיה דר' יהושע בן לוי:											!	עה.
ומי איכא כי האי גוונא?												⚡	עה.
אין												!	עה.
אני ראיתי ערביא אחת, שהפשילה דדיה לאחוריה והניקה את בנה.	דאמר רבה בר בר חנה:											!	עה.
(תהלים פ"ז) ולציון יאמר איש ואיש יולד בה והוא יכוננה עליון - א"ר מיישא בר בריה דר' יהושע בן לוי: אחד הנולד בה ואחד המצפה לראותה.	[רב מיישא בר בריה דר' יהושע בן לוי]											■	עה.
וחד מינייהו עדיף כתרי מינן.	אביי:											■	עה.
וחד מינן כי סליק להתם - עדיף כתרי מינייהו, דהא רבי ירמיה דכי הוה הכא, לא הוה ידע מאי קאמרי רבנן, כי סליק להתם, קרי לן בבלאי טפשיא.	רבא:											■	עה.
היו בה מומין ועודה בבית אביה - האב צריך להביא ראיה שמשנתארסה היו בה מומין הללו, ונסתחפה שדהו. נכנסה לרשות הבעל - הבעל צריך להביא ראיה שעד שלא נתארסה היו בה מומין אלו, והיה מקחו מקח טעות, דברי ר"מ	[רבי מאיר]											■	עה.
במה דברים אמורים - במומין שבסתר, אבל במומין שבגלוי - אינו יכול לטעון. ואם יש מרעין באותה העיר - אף מומין שבסתר אינו יכול לטעון, מפני שהוא בודקה בקרובותיו.	חכמים:											■	עה.
טעמא דמייתי האב ראייה, הא לא מייתי האב ראייה - הבעל מהימן												⚡	עה:
מני?												^	עה:
רבי יהושע היא												!	עה:
לא מפיה אנו חזין	דאמר: [רבי יהושע]											!	עה:
נכנסה לרשות הבעל - הבעל צריך להביא ראיה	אימא סיפא:											■	עה:
טעמא דמייתי הבעל ראייה, הא לא מייתי הבעל ראייה - האב מהימן												■	עה:
אתאן לר"ג												■	עה:
נאמנת	דאמר: [רבי גמליאל]											■	עה:
תברא, מי ששנה זו לא שנה זו.	רבי אלעזר:											!	עה:
לא תימא: רבי יהושע לא אויל בתר חזקה דגופא כלל, אלא כי לא אויל ר' יהושע בתר חזקה דגופא - היכא דאיכא חזקה דממונא, אבל היכא דליכא חזקה דממונא, אויל רבי יהושע בתר חזקה דגופא	רבא:											■	עה:
אם בהרת קודם לשער לבן - טמא, אם שער לבן קודם לבהרת - טהור, ספק - טמא	דתניא: [ת"ק]											◊	עה:
כהה.	רבי יהושע:											◊	עה:
מאי כהה?												^	עה:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
--	--

כתובות-המדיר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כהה - טהור.	רבה:											!	עה:
רישא כאן נמצאו וכאן היו, סיפא נמי כאן נמצאו וכאן היו.	רבא:											!	עה:
נכנסה לרשות הבעל - הבעל צריך להביא ראיה שעד שלא תתארס היו בה מומין אלו, והיה מקחו מקח טעות	איתיביה אביי:											!	עה:
עד שלא תתארס אין, משתתארס לא												!	עה:
ואמאי? לימא: כאן נמצאו וכאן הין												!	עה:
משנתארסה, משום דאיכא למימר: חזקה אין אדם שותה בכוס אא"כ בודקו, והאי ראה וניפייס הוא.	א"ל: [רבא]											!	עה:
אי הכי, עד שלא תתארס נמי, אלא אמרינן חזקה אין אדם מיפייס במומין, הכא נמי חזקה אין אדם מיפייס במומין?												!	עה:
אלא משנתארסה, משום דאיכא תרתי: חזקה העמד הגוף על חזקתו, וחזקה אין אדם שותה בכוס אא"כ בודקו, והאי ראה וניפייס הוא, מאי אמרת? חזקה אין אדם מיפייס במומין, הוי חדא במקום תרתי, וחדא במקום תרתי לא אמרינן. עד שלא תתארס העמד הגוף על - חזקתו לא איכא למימר, מאי איכא? חזקה דאין אדם שותה בכוס אלא אם כן בודקו, והאי ראה וניפייס הוא, אדרבה, חזקה אין אדם מיפייס במומין, והעמד ממון על חזקתו.												!	עה:
רישא מנה לאבא בידך, וסיפא מנה לי בידך.	רב אשי:											!	עו.
מודה ר"מ, במומין הראויין לבא עמה מבית אביה - שעל האב להביא ראיה	איתיביה רב אחא בריה דרב אויא לרב אשי:											!	עו.
ואמאי? מנה לי בידך הוא												!	עו.
הכא במאי עסקינן - ביתרת.												!	עו.
יתירת, מאי ראה מיית?												!	עו.
ראיה דראה וניפייס הוא.												!	עו.